

Stubbskörd

Stubbar som bryts och sedan krossas till biobränsle kan bli en metod som är att räkna med i framtiden. Stubblyftning är en metod att ta tillvara biobränsle efter en avverkning och stubbved är ett skogsbränsle som bedöms ha stor potential som råvara för värmeverken. Cirka en fjärdedel av trädets gagnvirkesvolym finns i stubben och metoden ger ungefär dubbelt som mycket biomassa per hektar som groten.

Lämpliga områden

- Stubblyft sker helst på bördiga grandominerade områden.
- Större sammanhängande områden.
- Ej längre transportavstånd än 10 mil till närmaste värmeverk.

Arbetsgång

- Stubbarna bryts och lyfts med en vanlig grävmaskin som är utrustad med ett specialaggregat. För att underlätta

torkning så klyvs stubbarna i samband med lyftning.

- Fukthalten minskas om stubbarna lagras i hög över sommaren.
- Tidsåtgång är ofta 8–11 timmar/ha.
- Efter att stubbarna lyfts ur marken skakas de för att så mycket som möjligt av sten och jord skall ramla av.
- Tall, björk och klena granstubbar lämnas orörda.
- Begränsad spridning av snytbagge, snytbaggen förökar sig i färskastubbar efter avverkningen.
- Minskad förekomst av kruståtel och piprör, växter som konkurrerar med plantorna om ljus och näring

Ekonomi

- Priset på råvaran är starkt avgörande för lönsamheten.
- Lägre markberedningskostnad, markberedning utförs av grävmaskinen i samband med stubblyft.
- Minskad spridning av rotrötesvampar, förväntade mindre rötangrepp i det kommande beståndet.

Risker

- Risken för uppfrysning av plantor på fuktiga och finkornsrika marken kan öka.
- Omrörning av marken som sker i samband med stubblyft gynnar frön från lövskog att etableras och gro.
- Lägre pH i humus och mineraljord när stubbar tas bort.

Text: Martin Lundgren

Foto: Linnea Hedman, Johan Karlsson och Rodney Strandvall.

Layout: Guldbrand & Guldbrand